

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 421/2015
06.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Ђ.Ј. и С.Ј., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката В.Д., поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10-1Кв.бр.300/15 од 11.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ђ.Ј. и С.Ј., поднет против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10-1Кв.бр.300/15 од 11.03.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10 од 26.01.2015. године, одбачен је као неблаговремен захтев за накнаду трошкова поднет од стране браниоца окривљених Ђ. и С.Ј., адвоката В.Д.

Решењем Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10-1Кв.бр.300/15 од 11.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених Ђ. и С.Ј., адвоката В.Д. од 30.01.2015. године изјављена против решења Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10 од 26.01.2015. године.

Против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 1Кбр.16070/10-1Кв.бр.300/15 од 11.03.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Ђ. и С.Ј., адвокат В.Д., без иницијале посебних законских разлога, док из образложења захтева произилази да оспорава правноснажност првостепеног решења о одбачају оптужног акта оштећеног као тужиоца, као чињеницу од које зависи рачунање субјективног и објективног рока за захтев за доношење посебног решења о висини трошкова из члана 262. став 2. ЗКП, као и повреде члана 432. ЗКП с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев,

укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП-а одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ђ. и С.Ј., је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости који је бранилац окривљених Ђ. и С.Ј. поднео против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 1К бр.16070/10 1Кв бр. 300/15 од 11.03.2015. године, не истиче се ни једна конкретна повреда закона, док из образложења захтева произилази да истим оспорава правноснажност решења Првог основног суда у Београду 1 Кбр.16070/10 од 07.09.2010. године потврђеног решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 361/11 од 09.02.2011. године, као чињеницу од које зависи оцена благовремености захтева за утврђивање висине и накнаде трошкова из члана 262. став 2. ЗКП, чиме практично указује на повреду из члана 432. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правоснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу одредбе из члана 432. ЗКП, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, недозвољен.

Стога је, Врховни касациони суд из напред изнетих разлога на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. КП-а, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**